

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/42/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200673
Dátum vydania rozhodnutia: 04.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015200673.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci navrhovateľa: G. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G., P. č. XX, právne zastúpený Mgr. Martinom Alušicom, advokátom so sídlom Madačova 1/A, 034 01 Ružomberok proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ulica 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/144/2015-45 zo dňa 30.11.2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 24Sd/144/2015-55 zo dňa 21.01.2016 jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 24Sd/144/2015-45 zo dňa 30. novembra 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 24Sd/144/2015-55 zo dňa 21. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom č. k. 24Sd/144/2015-45 zo dňa 30.11.2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 24Sd/144/2015-55 zo dňa 21.01.2016 potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 25.05.2015, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.") zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zo dňa 27.03.2013 s odôvodnením, že nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť („PSVZČ") o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal zo spisov odporkyne preukázané, že navrhovateľovi nebol pre 30% mieru PSVZČ priznaný invalidný dôchodok. Na základe posudkov posudkových lekárov, pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne 27.04.2015, 17.08.2015 a 08.10.2015, ktorých obsah v odôvodnení rozsudku podrobne rozviedol, dospel krajský súd k záveru, že posúdenie zdravotného stavu a miery PSVZČ navrhovateľa bolo vykonané v súlade s ustanovením § 71 a prílohou č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. Posudkoví lekári zhodne konštatovali, že zdravotné problémy navrhovateľa

sú im známe a vyplývajú z odborných lekárskejších vyšetrení, ktoré boli podkladom pre ich závery. Krajský súd s poukazom na § 153 zákona č. 461/2003 Z.z. nezistil žiadne pochybenia v záveroch posudkových lekárov, ktoré by boli dôvodom na opätovné prešetrenie alebo odstránenie pochybností. Uviedol ďalej, že navrhovateľ v priebehu súdneho konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by tieto závery spochybnili. Z výpovede navrhovateľa a predložených lekárskejších správ z roku 2011 do súčasnosti mu nevyplýva iný než prijatý záver. Podľa krajského súdu odporkyňa z predložených štetení správne vyhodnotila skutkový stav a preto nebolo dôvodné nariadenie znaleckého dokazovania, ktorého sa navrhovateľ domáhal. V danom konaní neboli predložené lekárske nálezy, ktoré by uvádzali nové skutočnosti alebo by boli v rozpore so závermi posudkových lekárov. Krajský súd považoval námietky právneho zástupcu navrhovateľa za mylné, keď tvrdil, že namiesto navrhovateľa je odporkyňa povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce pre nárok na dávku a nárok na jej výplatu. Nemajúcu oporu v zákone považoval aj požiadavku právneho zástupcu navrhovateľa, že odporkyňa má zabezpečiť v zdravotníckych zariadeniach príslušné vyšetrenia navrhovateľa (napr. MR, RTG a iné). Krajský súd záverom uviedol, že napriek stručnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne považuje ho za preskúmateľné, lebo dáva dostatočne zrozumiteľným spôsobom odpoveď na základnú otázku, prečo navrhovateľ v súčasnosti nespĺňa nárok na invalidný dôchodok. Trovy konania účastníkom nepriznal s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. V podstate zotrval na odvolacích námietkach podaných 02.07.2015 voči rozhodnutiu odporkyne:

- nesprávne právne posúdenie veci,
- nepreskúmateľnosť pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku,
- vady, ktoré mohli spôsobiť jeho nezákonnosť,
- nedostatočne zistený skutkový stav veci.

Podľa navrhovateľa jeho zdravotný stav nebol zhodnotený komplexne so zameraním sa na rozhodujúci zdravotný stav a tým súvisiacu mieru PSVZČ najmä vzhľadom na jeho profesiu (stolár), čo je dôsledkom nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Podľa navrhovateľa posudkový lekár pochybil, keď stanovil mieru PSVZČ podľa kapitoly XV, oddiel G položka 48 písm. b/ ako trvalé následky pri vybratí menisku pri stredne ťažkej poruche s mierou poklesu 25% (pri rozpätí 20 - 30% prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z.z.) a nie podľa kapitoly XV, oddiel G položka 48 písm. c/ ako pri trvalom následku po vybratí menisku pri ťažkej poruche funkcie kolenného kĺbu. Podľa navrhovateľa nezrozumiteľnosť a nedostatočné zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia odporkyne spôsobuje nepreskúmateľnosť tohto rozhodnutia, keďže rozhodné skutočnosti odporkyňa nerozvádza v samotnom rozhodnutí, ale iba poukazuje na obsah komplexného posudku posudkových lekárov, ktorý pripojila ako neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia.

Podľa navrhovateľa odporkyňa disponovala tromi rôznymi lekárskejších posudkami, kde posudkoví lekári nedospeli k rovnakým záverom pokiaľ ide o rozhodujúce zdravotné postihnutie ani pokiaľ ide o mieru PSVZČ avšak s týmito otázkami sa nevysporiadala dostatočne. Takto mu nebolo umožnené objektívne reagovať na dôvody vedúce k nevyhoveniu jeho žiadosti o invalidný dôchodok.

Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil, lebo rozsah zdravotného poškodenia navrhovateľa bol posudkovými lekármi dostatočne ozrejmenejší na základe predložených náleзов odborných vyšetrení. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnil alebo vyvrátil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemožno.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho odôvodnenia. Na zdôraznenie jeho správnosti (§ 219 ods. 2 O.s.p.) uvádza:

Podľa § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

- a) lekárskeho správneho a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia, hodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

Podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods. 8 veta prvá zákona č. 461/2003 Z.z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Lekársku posudkovú činnosť dôchodkového poistenia vykonáva v zmysle § 153 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. posudkový lekár Sociálnej poisťovne príslušnej pobočky a posudkový lekár Sociálnej poisťovne ústredie. Lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia zahŕňa posudzovanie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si preto nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiadava so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu posudky posudkových lekárov príslušnej pobočky Liptovský Mikuláš zo dňa 27.04.2015 a 17.08.2015 a ústredia Sociálnej poisťovne zo dňa 08.10.2015 tieto podmienky spĺňajú.

Navrhovateľ sa domáhal určenia hodnotenia postihnutia dolnej končatiny za trvalé následky po vybratí menisku ako ťažkú poruchu funkcie kolenného kĺbu, v rozpätí 30 - 45 % (kap. XV, odd. G položka 48 písm. c/ prílohy č. 4).

Zo záverov aktuálnych posudkov zo dňa 27.04.2015 a opakovaného posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa posudkovou lekárkou pobočky odporukyne zo dňa 17.08.2015 vyplýva, (a to po zhodnotení neurologických, ortopedických a interných vyšetrení, vyšetrení MR, GEA, AFR a prepúšťacích správ z hospitalizácie navrhovateľa na neurologickom a ortopedickom oddelení v ÚVN Ružomberok), že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú trvalé následky po vybratí menisku - avšak so

zaradením do stredne ťažkej poruchy, s 25% mierou PSVZČ. Navrhovateľ bol posudzovaný aj odborným lekárom ortopédom, ktorý konštatoval, že aktuálne sa nejedná o uvoľnenie väzivového aparátu kolena vľavo, ktoré bolo hodnotené v minulosti, ale v súčasnosti sú prítomné trvalé následky po vybratí menisku v oblasti ľavého kolenného kĺbu s obmedzením hybnosti na úrovni ľahkého až stredne ťažkého stupňa. Na základe aktuálneho zistenia došlo k zmene rozhodujúceho zdravotného postihnutia navrhovateľa - z uvoľnenia väzivového aparátu kolena zaradeného v kapitole XV, oddiel G položka 47 písm. b/ na trvalé následky po vybratí menisku pri stredne ťažkej poruche so zaradením v kapitole XV, oddiel G položka 48 písm. b/ prílohy č. 4 . Posudkové závery posudkovej lekárky ústredia z 08.10.2015 tento nález potvrdili. Za iné zdravotné postihnutie (funkčné poruchy v oblasti chrbtice) hodnotené ako mierne, posudkovo menej závažné mieru PSVZČ zvýšila o 5 %.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 71 ods. 4 zákona vyplýva, že pre posúdenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je rozhodujúce funkčné vyšetrenie, teda vyšetrenie zamerané na zistenie hybnosti /funkčnosti/ kolenného kĺbu. Na účely posúdenia invalidity toto vyšetrenie prísediaci ortopéd vykonal. Z aktuálneho nálezu ortopéda vyplýva záver zatiaľ svedčiaci len o stredne ťažkej poruche hybnosti kolenného kĺbu. Závery posudkových lekárov teda nie sú v rozpore s nálezmi funkčného vyšetrenia kolenného kĺbu.

Navrhovateľ žiadnymi inými lekáorskými nálezmi nepreukázal zmenu alebo opak vyššie uvádzaných tvrdení. Z uvedených dôvodov mal aj odvolací súd preukázané, že navrhovateľ ku dňu vydania rozhodnutia odporkyne (25.05.2015) nesplňal podmienku viac ako 40% miery poklesu pre zvýšenie jeho invalidného dôchodku.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku navrhovateľa vo vzťahu k schopnosti vykonávať prácu stolára. V zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. totiž pre uznanie invalidity nie je podstatné zníženie schopnosti, resp. nevhodnosť vykonávania jedného zamestnania; jedným z predpokladov invalidity je totiž viac ako 40% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a to v akomkoľvek (aj inom) zamestnaní.

Odvolací súd v zhode s názorom odporkyne uvádza, že už viackrát upozornil vo svojich rozhodnutiach (napr. 4So/185/2007 z 22.02.2007, 7So/6/2008 z 24.04.2008) na skutočnosť, že nie je vadou rozhodnutia v súvislosti s jeho preskúmateľnosťou, ak sa konkrétny (lekársky) posudok uvedie ako neoddeliteľná súčasť daného rozhodnutia. Z dôvodu zabezpečenia ochrany osoby účastníka taktiež nemá oporu v zákone uvádzať kompletný obsah lekárskeho posudku posudzovaného účastníka do rozhodnutia odporkyne. Preto ani tieto námietky nepovažoval odvolací súd za spôsobilé zvrátiť rozhodnutie odporkyne o nepriznaní invalidného dôchodku navrhovateľovi.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd preskúmané rozhodnutie krajského súdu považoval za súladné so zákonom, preto ho potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.).

O trovách konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni náhrada trov zo zákona nepatrí.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.